

המלכות, ומקבלת שפע מכל אותם ששה ימים שהם ו"ק חג"ת נה"י, וְכִתִּיב, (בראשית ב) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַגּוֹ'.

וְאַתָּה הוּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן, שְׁבִיעָה דְשִׁיתָ תְּהֵא
מִתְעַטֵּר וּמִתְקַדֵּשׁ יִתִּיר מְכַלָּא ואתה הוא רשב"י

השביעי של הששה, שאתה בחי' הדעת דו"א וא"כ אתה השביעי ממטה למעלה, תהיה
מעוטר ומקודש יותר מכולם, מכל הנר"ן של הצדיקים. וְתִלַּת עֲדוּנִין
דְּמִשְׁתַּכְּחִין בְּשְׁבִיעָה, וְמִינִין חֲבֵרִיא אֵלֶיךָ צְדִיקִיא
לְאַתְעֲדִנָּא בְּגִינְךָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי ושלושה עינוגים שנמצאים בשביעי

עתידים החברים האלה הצדיקים, להתענג בגללך לעולם הבא כי ג' פעמים שביעי
נזכר בפרשת ויכלו השמים והארץ שהם בחינת נה"י דו"א. וְכִתִּיב וכתוב (ישעיה
נח) וְקָרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנוּג לְקָדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד רשב"י שנקרא
"שבת" הוא עונג ועידון לחברים. מָאן ושואל, מי הוּא קָדוֹשׁ יְהוָה. דָּא
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, דְּאַקְרִי מְכֻבָּד בְּעֵלְמָא דִּין,
וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי ואומר, שקדוש ה' הוא רשב"י זיע"א הנקרא מכובד בעולם הזה

ובעולם הבא, ומכובד על שם ל"ב נתיבות שבחכמה, שהרי ל"ב גי' "כבוד", וכתב בניצוצי
אורות כי לקדו"ש יהו"ה גי' שמעו"ן וכתב בווהר (ח"ג דף ע"ט) שרשב"י נקרא "מלך" וז"ל:

מאי מלכך דא רשב"י מאריה דאורייתא מאריה דחכמתא ונקרא מלכא דאורייתא

(ע"כ האדרא רבא קדישא).

רעיא מהימנא

מצוה על הכהנים לברך בכל יום את עם ישראל

פְּקוּדֵי דָא (כ"ב) **דָּא לְבָרְכָא פְּהֵנָא יְת עַמָּא בְּכָל יוֹמָא,**

בְּזִקְיָפוּ דְאַצְבָּעוּן המצוה של מש"כ 'כה תברכו את בני ישראל'

הוא שיברכו הכהנים את עם ישראל בכל יום בזקיפת אצבעותיהם כי בהתמדת הברכה נפעל

ונעשה יותר רושם (רמ"ק). **וּלְבָרְכָא בְּרִכְתָּא בְּכָל יוֹמָא,**

לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּרִכְאָן עֵילָא וְתַתָּא והם צריכים לברך ברכת כהנים בכל

יום בכדי שימצאו הברכות למעלה ולמטה, כי בכח הברכה מתברכים העליונים ועי"כ

מתברכים גם התחתונים. **דְּהָא אַצְבָּעָאן קִיּוּמָן בְּרִזָּא עֲלָאָה, חֲמִשׁ**

גּוּ חֲמִשׁ. חֲמִשׁ דִּימִינָא, וְחֲמִשׁ דִּשְׁמָאֲלָא וכן הם צריכים לזקוף

את אצבעותיהם כלפי מעלה מאחר שהאצבעות עומדות כנגד סוד עליון, והם מכוונות כנגד

ה"ח וה"ג שבזה הם חמש שנכללים בחמש, כי החמש אצבעות שבימין הן כנגד ה"ח והחמש

אצבעות שבשמאל הן כנגד ה"ג שהם נכללים בה' חסדים. **חֲמִשׁ דִּימִינָא,**

אִינוּן שְׁבָחָא יְתִירָא עַל אִינוּן דִּשְׁמָאֲלָא, בְּגִין, דְּהָא

יְמִינָא אִית לִיהּ שְׁבָחָא יְתִירָא עַל שְׁמָאֲלָא והנה חמש

האצבעות שבימין הן במעלה יותר עליונה על חמשת האצבעות שבשמאל, מאחר שתמיד

הימין יש לו יותר מעלה על השמאל. **וְעַל דָּא בְּבָרְכְתָּא דְקָא בְּרִידְ**

פְּהֵנָא יְת עַמָּא, אַצְטְרִיד לְזַקְפָּא יְמִינָא עַל שְׁמָאֲלָא.

וְלַעֲיִנָּא בְּעֵינָא טָבָא ומשום כך בברכה שמברכים הכהנים את עם ישראל הם

צריכים להרים את יד ימין מעל יד שמאל בכדי להגביר את החסד על הגבורה, וכן צריך הכהן

הלימוד היומי

לעיין בעין טובה על ישראל ולברכם באהבה בסוד 'טוב עין הוא יבורך' ודרשו חז"ל [קלב] אל תקרי יבורך אלא יברך מאחר שהברכה תלויה בעין השכל ובטהרת המחשבה (רמ"ק).

בזמן ברכת כהנים ישראל מתברכים מלמעלה ומלמטה

וְכַד פָּרִישׁ יְדוּי כְּהֵנָּא, שְׂכִינְתָּא שְׂרִיאַ עַל אִינוּן

אַעֲבֵעָאן וכאשר פורס הכהן את ידיו בכדי לברך את ישראל אז השכינה

שורה על אלו אצבעותיו, **דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתַּכְּבּ עִמִּיה**

דְּכֵהֵנָּא בְּאִינוּן בְּרַכָּאן. וַיִּשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכִין מִתְּרִין

סְטָרִין מֵעֵילָא וְתַתָּא כי הרי הקב"ה מסכים עם הכהן באלו הברכות ואז ישראל

מתברכים משני צדדים מלמעלה ומלמטה. **מֵעֵילָא, שְׂכִינְתָּא דְשְׂרִיאַ עַל**

אִינוּן אַעֲבֵעָאן, וְכֵהֵנָּא דְקָא מְבָרַךְ ומלמעלה הברכה היא מהשכינה

השורה על אותן האצבעות של הכהנים, ומלמטה הברכה הוא ע"י ברכת הכהנים.

בהתעוררות למטה מתעוררים סודות גדולים למעלה

תָּא חֲזִי, מְלִין דְּקָא עֲבָדִי, מִתְּעָרִין מְלִין לְעֵילָא. פְּגִוּוֹנָא

דָּא בְּפִרְיֵשוּ דְאַעֲבֵעָן דְכֵהֵנָּא לְתַתָּא, אֶתְעָרַת

שְׂכִינְתָּא לְמִיתִי וּלְשְׂרִיאַ עֲלִין בא וראה שכל הדברים שישראל עושים

אור הרשב"י

לְטוֹב עֵין, שְׁנֵאמַר: טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ כִּי נָתַן

מִלְחָמוֹ לְדָל, אֵל תִּיקְרִי יְבוֹרֵךְ אֵלֵא יְבוֹרֵךְ.

כְּדֵאִיתָא בְּסוּמָא דָּף לַח עֵמוֹד ב' וְאָמַר

רִיב"ל: אִין נוֹתְנִין כּוּס שֶׁל בְּרַכָּה לְבוֹרֵךְ אֵלֵא

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

למטה כנגד זה הם מעוררים סודות עליונים למעלה, כדוגמת הזקיפה של האצבעות של הכהנים למטה שהם מעוררים את השכינה למעלה בכדי שהיא תבוא ותשרה עליהם בשעת הברכה. **וְכֵן כַּמָּה מַלְיֵן אֵינּוֹן בְּעֶלְמָא, דְּמִתְעַרְיֵן מַלְיֵן לְעֵילָא. דְּהָא בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָא, אֲתַעַר חֵילָא אַחְרָא לְעֵילָא** וכן כמה דברים הם שיש בעולם שהם מעוררים את הדברים למעלה, מאחר שבהתעוררות שעושים למטה מתעורר כנגדו כח אחר למעלה. **וְהָא אֲוִקְיָמְנָא בְּכַמְה דְּוִכְתִּי. וְהֵינּוּ טַעְמָא דְלֹוֹב, וְהֵינּוּ טַעְמָא דְשׁוֹפֵר** וכמו שכבר למדנו בכמה מקומות שזהו הטעם של הלולב וכן זהו הטעם של השופר כי בזה מעוררים את הדבר שכנגדו למעלה. **וּכְמָה אֵינּוֹן בְּהָא גְּוֹנָא עֶשֶׂר אֶצְבָּעֵן, מִתְעַרְי שְׂכִינְתָא לְשָׂרְיָא עֲלֵייהוּ. מִתְעַרְי עֶשֶׂר דְּרַגְיֵן אַחְרָנִין לְעֵילָא לְאַנְהָרָא, וְכֵלָא בְּשַׁעְתָּא חֲדָא** וכן הוא בברכת כהנים שכמו שהם זוקפים למטה את עשר אצבעותיהם כך כנגד זה מתעוררת השכינה לבוא ולשרות עליהם שבוה מתעוררים עשר מדרגות וספירות דז"א למעלה בכדי להאיר, וכל זה נעשה בשעה אחת של ברכת כהנים.

אסור לאדם לזקוף אצבעותיו לחינם אלא בתפילה ובברכות

וְעַל דָּא, אָסִיר לִיה לְבַר נָשׁ לְזִקְפָא אֶצְבָּעָן בְּזִקְיָפוּ לְמַנְנָא, אֵלָא בְּעִלּוּתָא, וּבְבִרְכָאן, וּבְשַׁמָּא דְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא ומשום כך אסור לאדם לזקוף את אצבעותיו בזקיפה למעלה